

EDUKACJA POKOJOWA –
BAJKA O
ĆWIERĆLANDZIE
KONSPEKT ZAJĘĆ

Planowana liczba i wiek odbiorców: 20 dzieci, 5 latki

Czas trwania: 60 minut

Cel (wiedza, umiejętności, postawy związane z edukacją globalną):

- dziecko rozumie integracyjne przesłanie zawarte w „Bajce o Ćwierćlandzie“
- dziecko respektuje wspólnie ustalone zasady obowiązujące w zabawach i grach
- dziecko czuje się współodpowiedzialne za utrzymanie pozytywnych relacji z rówieśnikami
- dziecko rozumie, że każdy z nas jest inny, ale wszyscy jesteśmy równi
- dziecko rozumie, jak ważny jest szacunek do innych ludzi
- dziecko umie współpracować w grupie.

Potrzebne materiały:

- tekst pt. „Bajka o Ćwierćlandzie“ — opowiadanie oparte na motywach bajki Giny Ruck-Pauquet (*Załącznik 1*)
- bibuła w czterech kolorach: żółtym, czerwonym, zielonym, niebieskim
- kredki pastele
- nożyczki
- kolorowe kartki papieru
- chusta animacyjna
- piłka
- szary papier

Przebieg zajęć

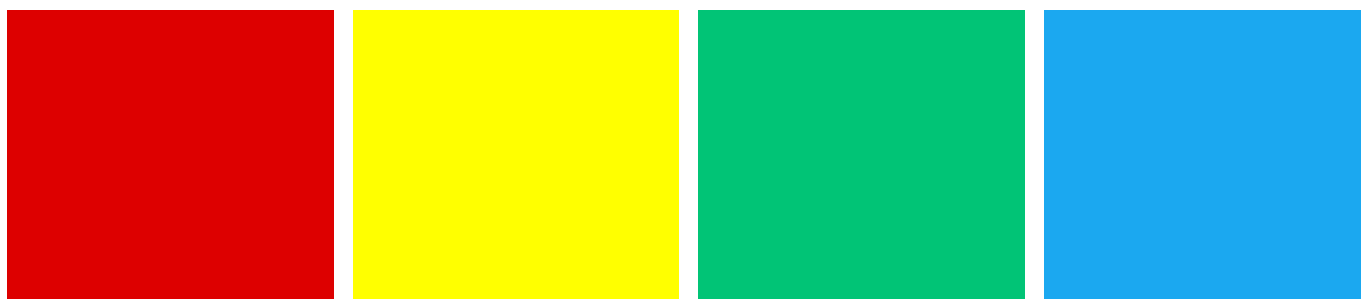
1. Powitanka (5 minut)

Cel: integracja grupy.

Dzieci formują koło, trzymając się za ręce. Następnie wykonują krok w przód i krok w tył, podnoszą do góry złączone ręce (zgodnie z treścią powitanki) (x2)

„Mało nas, mało nas,
chodźcie do nas wszyscy wraz.

Krok do przodu i krok w tył,
żeby dzień wesoły był“ (x2)

Na zdjęciu: karteczki w kolorach żółtym, czerwonym, zielonym i niebieskim do tworzenie grup

2. Losowe rozdanie dzieciom karteczek w 4 kolorach (5 minut)

Cel: doskonalenie umiejętności pracy w grupie.

Dzieci losują karteczki. Następnie tworzą grupy w poszczególnych kolorach. Każda grupa siada w innej części sali.

3. Odczytanie pierwszej części „Bajki o Ćwierćlandzie“ (5 minut)

Cel: ukazanie dzieciom, że są różne kraje.

Kiedy występują w tekście nazwy kolorów, dzieci podnoszą odpowiednio swoje karteczki i machają nimi w górze. Potem dzieci rozmawiają o treści bajki.

Zadawanie pytań w trakcie czytania:

- Co jeszcze może być zielone/czerwone/żółte w danym kraju?
- W jakie jeszcze zwierzę mogą bawić się tam dzieci?
- Jakie są jeszcze czerwone/żółte/niebieskie zabawy?
- Jakie rodzą się dzieci w tych krajach?
- Jaki był Groszek?

4. Dzieci w grupach wykonują granice swoich landów (3 minut)

Cel: Umiejętności zgodnej pracy w grupie. Przestrzeganie ustalonych zasad.

Nauczyciel/ka rozdaje dzieciom bibułę i objaśnia, że mają z niej wykonać granice swoich państw. Nauczyciel/ka prosi dzieci, aby nie rozmawiały ze sobą między landami, mogą komunikować się tylko w granicach swojego kraju.

5. Dzieci w grupach rysują na szarym papierze swoje państwo (15 minut)

Cel: Rozwój kreatywności, pomysłowości. Uświadomienie dzieciom, że brak różnorodności jest ograniczający oraz że istnieją różne granice trudne do przełamania.

Nauczyciel/ka rozdaje dzieciom arkusze szarego papieru i kredki pasteli. Wyjaśnienie, że na papierze, który dostaną, mają narysować jak wygląda ich państwo, używając do tego tylko jednego koloru (koloru danej grupy-państwa).

Nauczyciel/ka przypomina, aby dzieci nadal porozumiewały się ze sobą tylko w swoim państwie.

6. Prezentacja plakatów ukazujących państwa i odpowiadanie na pytania (10 minut)

Cel: rozbudzenie ciekawości. Zrozumienie, że różnorodność jest wartością. Uświadamiają sobie, że są współodpowiedzialne za utrzymanie pozytywnych relacji z rówieśnikami oraz do czego może doprowadzić zachowanie agresywne. Kształcenie umiejętności współpracy, mimo tego, że pochodzą z różnych landów. Uczenie szacunku do drugiej osoby.

Dzieci prezentują plakaty i odpowiadają na pytania. Pytania do rozmowy kierowanej przez osobę prowadzącą:

- Jak się Wam podobają te kraje?
- Jak się Wam rysowało? Co Wam sprawiało największą trudność?
- Czy kraj w jednym kolorze jest szczęśliwym krajem?
- Jak Wam się pracowało w granicach swojego kraju?
- Co czujecie, kiedy ktoś nie pozwala Wam się bawić w jakąś zabawę?
- Co możecie zrobić, żeby to zmienić?
- Co można zrobić, żeby czuć się dobrze i bezpiecznie w grupie?

7. Odczytanie II części „Bajki o Ćwierćlandzie“ (5 minut)

Cel: Podkreślenie równości wszystkich ludzi i budowanie świadomości dotyczącej pozytywnych relacji w kontaktach społecznych.

Nauczyciel/ka: „Posłuchajcie, co dalej działo się w Ćwierćlandzie“.

8. Wspólny taniec „Pięta palce hopsa sa...“ (7 minut)

Cel: czerpanie radości z zabawy. Integrowanie się grupy. Budowanie poczucia wspólnoty z innymi ludźmi.

Dzieci burzą stare granice państw: tworzą dwa koła, stoją twarzami do siebie i wykonują kolejne czynności zgodnie ze słowami wierszyka.

9. Zabawa z chustą animacyjną (5 minut)

Cel: czerpanie radości ze wspólnej zabawy. Integrowanie się grupy. Podkreślenie roli współpracy przy wspólnym wykonywaniu działania.

Jedno dziecko trzyma z jednej strony rozłożoną na podłodze chustę animacyjną, porusza nią i podrzuca na niej piłkę, aby ta nie wypadła za chustę. Kiedy mu się to nie uda, dobieramy kolejną osobę, żeby mu pomogła. I tak do skutku, aż uświadomimy dzieciom, że czasami łatwiej czegoś dokonać wykonując coś wspólnie. Wszystkie dzieci dołączają do wspólnej zabawy. W trakcie zabawy można dorzucić więcej piłek.

Z A Ł Ą C Z N I K 1 :

BAJKA O ĆWIERĆLANDZIE

(opowiadanie oparte na motywach bajki Giny Ruck-Pauquet)

CZĘŚĆ I

„Ćwierćland“ to ogromne państwo, które składa się z czterech krajów zwanych landami. W pierwszym kraju wszystko jest zielone, w drugim wszystko jest czerwone, w trzecim – żółte, a w czwartym – niebieskie. W kraju zielonych wszystko jest zielone: domy, ogrody, ulice, zwierzęta, a także dorośli i dzieci. Dzieci nie chodzą do szkoły, a uczą się niewiele - tylko tego, co jest istotne dla koloru zielonego. A więc ważne jest wszystko, co jest zielone: ważne jest zielone ubranie i zielone jedzenie. Wszyscy, zarówno dorośli, jak i dzieci, grają w „zielone“. W całym kraju rozlegają się głosy: „grasz w zielone?, masz zielone?“. Dzieci z zielonego kraju bawią się w zielone skaczące żabki, skaczą przez zielone kaktusy oraz codziennie liczą zielone trawy. Kiedy liczenie staje się nudne, zaczynają wymyślać różne zielone potrawy, zielone prezenty itp.

W kraju czerwonych wszystko jest czerwone: domy, schody, piaskownice, a nawet dorośli i dzieci. W kraju tym nocą fruują transparenty z hasłami „Kolory zielony, niebieski i żółty to oszustwo“, „Tylko czerwony jest prawdziwy“. Każdego dnia dokładnie o godzinie czwartej, słychać głośne śpiewy truskawkowego hymnu. Dzieci z tego landu często bawią się w czerwoną zabawę, która polega na rzucaniu pomidorami w zachodzące słońce. Po zabawie zwykle siadają przy czerwonej lampie, zamykają czerwone oczy i marzą. Marzenia są oczywiście czerwone. Czerwone dzieci czasami bywają smutne, tak jakby im czegoś brakowało.

W kraju żółtych wszystko jest „żółte“ lizaki, sklepy, domy, a także dorośli i dzieci. Tutaj rozlega się głos z magnetofonu: „Kolory zielony, czerwony i niebieski są do kitu“, „Żółty – to jest to!“. Żółte dzieci zdejmują z żółtych głów czapki i w rytm cytrynowego walca tańczą para za para. Od czasu do czasu siadają na brzegu żółtej rzeki i marzą. Marzenia skupiają się wokół kolorów żółtych, bo przecież innych nie znają. A kiedy otwierają swoje żółte oczy, są trochę niezadowolone, nie wiedzą jednak dlaczego.

W kraju niebieskich wszystko jest niebieskie: landy, stoły, papugi, koty, ryby, buty, a nawet dorośli i dzieci. Dzieci bawią się w niebieskie zabawy, śpiewają niebieskie piosenki, tańczą niebieskie tańce i modlą się do niebieskiego Boga. W kraju niebieskich wszędzie wiszą plakaty z napisem „Niebieski, niebieski, niebieski“, a dzieci, wpatrując się w niebieskie plakaty, dostają swędzenia na niebieskich piętach. W każdym z landów nowo narodzone dzieci są na początku kolorowe. To dorośli patrząc na nie zielonymi oczami, głaszcząc niebieskimi rękami sprawiają, że w bardzo krótkim czasie maleństwa przybierają kolor swoich rodziców. W każdym też landzie mieszkają policjanci, którzy pilnie strzegą granic swego kraju. Codziennie rano, kiedy mieszkańcy jeszcze śpią, są ze sobą linią telefoniczną, wydawałoby się więc, że można

dzwonić do innych landów, ale niestety, jest to niemożliwe – kable telefoniczne są poprzecinane.

Pewnego razu w kraju zielonych urodził się chłopiec, którego nazwano Groszkiem. Groszek wyjątkowo długo był kolorowy, co bardzo niepokoiło rodziców. Dziwne też były niektóre jego zachowania, np. pewnego razu w paszczę zielonego robota, nawołującego do tępienia innych kolorów, włożył dziwny zielony przedmiot, który spowodował, że robot przestał działać. Innym razem zażyczył sobie czerwonej kropki, co wzbudziło ogólne niezadowolenie mieszkańców zielonego landu.

CZĘŚĆ II

Pewnego pięknego dnia w Ćwierćlandzie zdarzyło się coś bardzo niezwykłego. Otóż w samym centrum landu zielonego wyrosła piękna żółta róża. Przechodzący obok dorośli zachowywali się jednak tak, jakby napotkali coś bardzo odrażającego. Szybko powiadomili miejscową policję. Na miejsce niezwykłego zdarzenia przybyło 35 zielonych policjantów, którzy zielonymi szpadlami wgnietli żółtą różę w ziemię.

Od tego dnia wszystkie dzieci w Ćwierćlandzie odczuwały jakiś dziwny niepokój.

Pewnego kolejnego dnia wszystkie dzieci – zielone, czerwone, żółte i niebieskie – nagle pobiegły do miejsca, gdzie graniczą ze sobą wszystkie landy. Zaczęły się sobie bardzo przyglądać, nie mówiąc ani jednego słowa. Aż Groszek zrobił coś, co szybko pochwyciły pozostałe dzieci: zaczęły zrywać papierowe granice. Dzieci zaczęły się do siebie uśmiechać, zaczęły się wspólnie bawić, a nawet wymieniać kolorami. Od tej pory dzieci były kolorowe, kolorowe były też ich marzenia, życzenia i odczucia.

Dorośli patrzyli z niedowierzaniem. Niektórzy wybałuszali okrągłe oczy ze zdziwienia, ale byli i tacy, którzy także zaczęli wymieniać się z innymi kolorami. Tak naprawdę, to jednak najbardziej kolorowe były dzieci.